

[Jytte Andersen]

ning til en ordveksling. Når vi ikke gjorde det, var det, fordi det som sådan havde været belyst i udvalget. Jeg mener, fru Pia Christmas-Møller må kunne bekræfte, at det har været fremme, og at vi oven i købet har stillet uddybende spørgsmål til det, men vi har ikke opfattet nogen interesse for det fra regeringspartierne side.

Hvis det er forkert opfattet, vil jeg gerne beklage det, men hvis det er sådan, at vi kan klinke skårene – hvis man kan sige det sådan – var der måske grund til at bede om en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Der er mildest talt ikke nogen grund til at være uenig, fordi man måske har misset lidt med proceduren, så jeg vil godt bede om, at vi forsøger at få en debat i Arbejdsmarkedsudvalget mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan forsikre, at der i hvert fald ikke fra nogen side her har været tale om at snigløbe nogen. Jeg synes, det er lidt kedeligt og egentlig også lidt uværdigt, hvis det bliver opfattet sådan. Det har været lagt frem, så man kunne tage stilling til, om man ville være med, og det vil nu formentlig vise sig, hvis vi tager det tilbage til udvalget for at få en fælles indstilling, at vi ikke kan blive enige. Skal vi så ikke hellere diskutere det end ulejlige embedsværket med ekstra udvalgs møder, når sandheden er, at vi er uenige om det, der står? Det synes jeg ville være rimeligere.

Nu skal man ikke glemme, at SF faktisk tidligere har stillet forslag om, at vi skulle tage det her op, og vi har meget kort berørt det i nogle af de udvalgsspørgsmål, vi har stillet, men det har været meget kort, for vi vidste godt, at vi ikke kunne få det ind her. Men vi kunne i det mindste gøre opmærksom på, at yderligere et problem, som vi bør arbejde videre med, er blevet lysende klart for os, og det synes jeg da at alle her i huset skal være velkommen til at være med på.

Jeg er helt enig med fru Jytte Andersen i, at hvis vi kan gå tilbage til udvalget for at prøve at blive enige, skal vi gøre det, men hvis det kan afklares allerede nu, at der reelt er uenighed om det, så synes jeg altså ikke, at der er nogen grund til videre papirusseri.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Som fru Lilli Gyldenkilde sagde, er der ingen grund til, at vi afbryder andenbehandlingen med henblik på fornyet udvalgsarbejde, for det spørgsmål, der her diskuteres, har overhovedet ikke noget at gøre med den lovgivning, som vi tager stilling til. Det er også baggrunden for, at vi under udvalgsarbejdet ikke har vist, hvad fru Jytte Andersen kalder »synderlig interesse« for temaet, for det hører ganske enkelt ikke hjemme i denne lovgivning.

Alligevel føler jeg, det er på sin plads, at jeg ved denne andenbehandling understreger, at jeg opfatter det som en noget besynderlig fremgangsmåde, man har valgt fra Socialdemokratiets side. Først er man blevet enig om et betækningsbidrag, der angiver, hvordan man skal forholde sig til en sag, og derefter præsenterer man så i tolvte time forligsparterne for noget, der overhovedet ikke har været diskuteret. Det synes jeg er en besynderlig måde, og jeg tager til efterretning, at det altså er den måde, man ønsker at arbejde på fra Socialdemokratiets side.

Glønborg (KRF):

Når der til et betækningsbidrag fra et flertal af en række partier er tilføjet noget, som to af partierne mener skal med, synes jeg egentlig, at vi andre skylder ganske enkelt at tilkendegive, hvordan vi forholder os til den lille tilføjelse. Jeg vil uden på nogen måde at være polemisk eller blande mig i diskussionen om, hvorvidt det her er berettiget, blot sige, at hvis det havde fanget min opmærksomhed, at Socialdemokratiet og SF ville udtrykke disse tanker, ville jeg have tilkendegivet, at det syntes Kristeligt Folkeparti også, men man kan altid diskutere, om man skal skrive hele partiprogrammet af, hver gang der er anledning til det. Som fru Lilli Gyldenkilde gjorde opmærksom på, er de tanker, der her er fremsat, klart i overensstemmelse med Kristeligt Folkepartis holdning. Vi ønsker, at der skal skaffes forældre de bedste muligheder for at være sammen med deres børn.

På den anden side vil jeg gerne sige, at barselorloven ikke er den eneste måde, man kan klare det spørgsmål på, og Kristeligt Folkeparti har altid været optaget af, om vi kunne finde økonomiske støtteordninger til børnefamilierne, som ikke var absolut afhængige af, at begge